

בש"פ 4975/19 - טל תיכונב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4975/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

העורר: טל תיכונב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפהמיום
9.7.2019 במ"ת 785-06-19 שניתנה על ידי כב'
השופט ניצן סילמן

בשם העורר: עו"ד בוריס שרמן

בשם המשיבה: עו"ד עודד ציון

החלטה

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, המופנה נגד החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט נ' סילמן) במ"ת 785-06-19 מיום 9.7.2019, בגדרה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

רקע

1. נגד העורר הוגש ביום 2.6.2019 כתב אישום המייחס לו עבירה של הצתה, לפי סעיף 448(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

עמוד 1

2. על פי עובדות כתב האישום, בערב ל"ג בעומר, ה-23.5.2019, הגיע שוטר (להלן: שוטר 1) לשכונת צור שלום בקריית ביאליק והתמקם במארב נגד מפעילי נפצים. בעת שנשמעו קולות של פיצוצים בשכונה, הבחין השוטר 1 בעורר כשהוא רוכב על קורקינט. משעלה חשדו של השוטר 1, כי העורר מעורב בהפעלת הנפצים, החליט לעכבו לבדיקה. כאשר הגיע העורר מול המארב, קפץ השוטר 1 לכיוון העורר ותפס אותו ביד. העורר נבהל ונפל מהקורקינט על הרצפה, דבר שעורר את כעסו (להלן: האירוע הראשון). לאחר בדיקה, שחרר השוטר 1 את העורר. במועד זה, הגיע לשכונה שוטר נוסף (להלן: שוטר 2) בניידת משטרתית כחול לבן שבבעלות מדינת ישראל. השוטר 2 החנה את הניידת במקום והצטרף לשוטר 1 לסריקות בשכונה.

על רקע האירוע הראשון, החליט העורר לשלוח אש בניידת. לצורך כך, באותו לילה הגיע העורר אל הניידת, כשהוא מצויד בבד ובמקור אש. העורר הדליק את הבד באמצעות מקור האש, והניח את הבד כשהוא בוער בסמוך לגלגל של הניידת ועזב את המקום. כתוצאה ממעשי העורר, עלתה הניידת באש.

הליכי המעצר

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

4. בדיון מיום 6.6.2019 הסכים העורר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. הוצעה חלופה בדמות מעצר בית מלא בביתו של העורר ובפיקוח אמו ואחותו. בהחלטה שניתנה באותו יום, הורה בית המשפט על הגשת תסקיר מעצר ונקבע כי האם "הותירה רושם סמכותי ותקין" וכי האחות "תוכל לשמש לשם סיוע".

ביום 25.6.2019 הוגש לבית המשפט תסקיר מעצר, בגדרו עמד שירות המבחן על עברו הפלילי של העורר שכולל הרשעות בעבירות רכוש, והתרשם כי העורר מפגין דפוסי התנהגות בעייתיים והרסניים, וקושי להירתע מסנקציות עונשיות. עוד קבע שירות המבחן כי אין בחלופה ביתית כדי להפחית את הסיכון להישנות התנהגות אלימה ופורצת גבולות ושלל את האפשרות לשחרר את העורר לחלופת מעצר.

5. ביום 26.6.2019 הורה בית המשפט על הגשת תסקיר משלים, אשר יבחן אפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני וכן יבחן מפקחים נוספים, ככל שיוצעו.

ביום 4.7.2019 התקבל תסקיר משלים, בגדרו העריך שירות המבחן כי אמו ואחותו של העורר תתקשנה להציב בפניו את הגבולות הנדרשים במידת הצורך ולהתמודד עם הסיכון הפוטנציאלי הכרוך בהתנהגותו גם במעצרו בפיקוח אלקטרוני. עוד נקבע כי עולה ספק ביכולתו של העורר לעמוד בגבולות ובסייגי השחרור הנדרשים במסגרת מעצרו וביכולתו להימנע מצריכת אלוהול נוכח אורח החיים ההתמכרותי. בנוסף, נקבע כי מיקום החלופה המוצעת הינו בעייתי מאחר ואינו מנתק אותו מהסביבה הטבעית. לאור אלו, ונוכח הערכת הסיכון הגבוהה, קבע שירות המבחן כי אינו רואה להמליץ על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני בביתו.

6. ביום 9.7.2019 הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בהחלטתו, עמד

בית המשפט על ממצאי שירות המבחן לפיהם העורר בעל ערכים עברייניים ואימפולסיביים; קיים אלמנט מגביר סיכון בדמות שימוש בחומרים ממכרים, סמים ואלכוהול; לעורר עבר פלילי ויש בכך ללמד על היעדר רתיעה מהחוק. עוד נקבע כי למעשה רק אמו של העורר הרשימה כמפקחת ואין די בכך כדי לשנות מתנאי המעצר של העורר. לבסוף, קבע בית המשפט כי לא מתקיימים טעמים מיוחדים לסטייה מההמלצות השליליות של שירות המבחן.

מכאן הערר שלפניי.

נימוקי הערר ותגובת המשיבה

7. העורר עותר להורות על שחרורו לחלופת מעצר, בתנאים ובערבויות לפי שיקול דעת בית המשפט. לחילופין, עותר העורר להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

העורר מפנה להתרשמות החיובית של בית המשפט מאמו, אשר הותירה רושם סמכותי ותקין. עוד טוען העורר כי עסקין באירוע ספונטני אשר התרחש לאור נסיבות מיוחדות אשר מפחיתות את הסיכון להישנות בעתיד, ככל שיהיה נתון בתנאים מגבילים.

8. בדיון שהתקיים לפניי טען בא כוח העורר כי על בית המשפט היה לתת משקל לגילו הצעיר של העורר ולכך שאין לו הרשעות בהפרת הוראה.

9. המשיבה, מנגד, סומכת ידה על החלטת בית המשפט ועל נימוקי שירות המבחן.

דיון והכרעה

10. לאחר שעיינתי בערר ושמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים, לא מצאתי להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא. מההחלטה עולה כי העורר נשלח פעמיים לקבלת תסקיר מעצר ואלה חזרו פעם אחר פעם על המלצה שלילית לפיה אין להורות על שחרור העורר לחלופת מעצר בהינתן הערכת מסוכנות גבוהה, קשיי הסתגלות למסגרות וקושי להירתע מסנקציות. יתרה מכך, העורר לא הציג חלופת מעצר מתאימה משגם המפקחים שהוצגו על ידו לא נמצאו סמכותיים וראויים דיים. בנסיבות המתוארות, צדק בית משפט קמא משלא הורה, בהתאם להמלצת שירות המבחן, על שחרורו של העורר לחלופת מעצר.

11. הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ג בתמוז התשע"ט (26.7.2019).

ש ו פ ט
